

Van het heden naar de toekomst.

Uit deze wereldwijde corona-crisis kan ook iets nieuws voortkomen. Bezien vanuit mijn achtergrond als architect; het denken in oplossingen over de ruimtelijke inrichting van onze (toekomstige) maatschappij, en als adviseur en ontwikkelaar voor de ouderenzorg in binnen en buitenland. Juist in de ouderenzorg waar sociaal contact en aanraken bijna van levensbelang zijn leggen we ons terecht niet neer bij een 'anderhalve meter maatschappij'.

De hoop op en de vraag naar nieuwe oplossingen worden ook breed gedeeld door eenieder. Zomaar wat citaten van vrienden:

"Want ergens in deze puinhoop ligt iets moois verborgen. En we zullen het vinden ook!"

"Normaal is het pas weer, als we zonder zorg elkaar in de armen kunnen sluiten. Naar dat Hollywood-einde kijk ik reikhalzend uit."

"...en wekelijks zie je mijn schoonmoeder achteruitgaan. Sterven aan eenzaamheid in plaats van aan Corona."

Sterven aan en in eenzaamheid mag nooit, ook niet in een crisistijd want *"aan de zorg voor haar kwetsbaren herkent men een beschaafde samenleving"*. Het beschermen van kwetsbaren is iets wat in veel persconferenties van regeringsleiders terugkomt. Maar voor mij als Rotarian geeft het ook een dilemma weer als we vraag 2 van onze Rotary Four-Way Test voor ogen nemen: *"Is het billijk voor alle betrokkenen?"* Niemand die het antwoord exact weet en de onzekerheid lijkt alleen maar groter te worden. Zeker nu de maatregelen en keuzes ook meer en meer op politieke gronden en tegenstrijdige wetenschappelijke feiten worden genomen. Meng dit met meningen en standpunten en de complexiteit is daar.

Vanuit mijn oude en nieuwe professe zoek ik meer dan graag mee in de puinhopen naar een Hollywood-einde. Om structurele veranderingen door te voeren in het denken over verpleeghuisbouw: betrokken en met zorg voor kwetsbaren. Iets wat velen van ons zo van nabij ervaren. Maar hoe maken we de ouderenzorg meer toekomstbestendig? Daarvoor zijn naar mijn mening paradigmaverschuivingen in de ouderenzorg en verpleeghuiszorg nodig. Deze zijn volgens mij samen te vatten in 7 punten:

Van 'alleen maar zorg' naar 'preventie en inclusie'
Van 'instituut-denken' naar 'een herdefinitie van thuis'
Van 'alleen de professional' naar 'familie en co-creatie'
Van 'medische focus' naar 'sociale benadering'
Van 'one size fits all' naar 'leefstijl georiënteerd'
Van 'systeem dominantie' naar 'persoonlijke invulling'
Van 'KPI's' naar 'gezond verstand'

Met als uitkomst: het werkelijk ervaren van kwaliteit van leven!

Als ik het bovenstaande combineer met ontwerpuitgangspunten voor een veilige en sociale 'na-corona-tijdperk' woonomgeving, kom ik bijvoorbeeld tot deze uitgangspunten die in mijn aanpak (ontwerp van Dementia Villages en seniorenhuisvesting) al vanzelfsprekend zijn:

Toepassen van technologie; *Verbinding met familie, vrienden, zorgverleners en artsen en monitoring (b.v. op vroege infectie) middels wearables en sensoren. Gebruik van nanotechnologie in materialen zoals kleding.*

Luchtbehandeling; *Hogere kwaliteit ter voorkoming van verspreiding van virussen en bacteriën.*
De gemeenschappelijke en openbare ruimten ruimer opzetten; *Dit ten behoeve van de mogelijkheid tot social distancing.*
Bezoek en bewoners gecontroleerd socialiseren; *Introduceer meerdere kleine multifunctionele sociale ruimten, aanpasbaar en met mogelijkheid tot quarantaine.*
Veel kleinere groepsgrootte (maximaal 6-8 bewoners samen); *Een klein 'huishouden' is gemakkelijker in quarantaine te plaatsen. En men kan zelfstandig -als een gezin- blijven functioneren.*
Kamers met eigen toegang tot buitenlucht; *Vanzelfsprekend bij eventuele afzondering.*
De kamers van bewoners moeten groter en altijd voorzien zijn van privé sanitair; *De kamer meer als een kleine studio waar men zich kan afzonderen als dit wenselijk of noodzakelijk is. En men de mogelijkheid heeft om eigen bezoek te ontvangen zonder vermenging met derden.*

Maar bovenal het vormgeven van een veilig **thuis**, sociaal inclusief, praktisch, fraai en voorbereid op eventualiteiten. Voor nieuwbouw is dit verhoudingsgewijs gemakkelijk te realiseren, voor bestaande complexen vergt dit maatwerk.

Ondanks alle persoonlijk leed inspireert deze tijd ook en daagt uit om nog meer te werken aan breed gedragen, reële en maakbare oplossingen voor kwetsbaren. Dit is niet alleen maar ingegeven door de huidige situatie, maar blijft altijd de uitdaging.

's-Hertogenbosch, 8 juni 2020

Frank van Dillen
Directeur Bene-Vivendo® (info@bene-vivendo.nl)
Directeur DVA Dementia Village® Associates (live@dementiavillage.com)

Noot voor de lezer:

Bene-Vivendo® is een formule- en serviceorganisatie voor de ontwikkeling en exploitatie van serviceappartementen voor ouderen en voor alle inkomens waar men zelfstandig kan blijven wonen, zelfs met een groeiende zorgbehoefte.

DVA Dementia Village® Associates ontwikkelt integrale businesscases voor de senioren markt. Integraal betekent dat visie, ontwerp en businessmodellen verbonden worden met de doelen om een optimale synergie te realiseren tussen de "hardware" en de "software". Dit betekent dat zorg, service, dienstverlening en de gebouwde omgeving een holistisch concept vormen.